Ч. 209. Второк 29 (16) вересня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвого сойму. — Справа ческого сойму. — Справи балканьскі.

Суботнїшне засїдане краєвого сойму замітне було тим, що тревало незвичайно коротко, бо покінчило ся вже перед дванайцятою і що посли побрали перший раз дієти. Засїдане розпочало ся о год. 10 мін. 20 рано відчитанем петиций, з котрих деякі підпирали пос. Єдинак і Урбаньский. Відчитано спис внесень і інтерпеляций. Внесеня зголосили: пос. Жардецкий о утворене староства в Лежайску, пос. Содомора о утворене повітового суду в Горожанцї (пов. Підгайцї), п. Любомірский в справі роздїлу автономічного повіту Ланцут на дві части, посол Кивелюк і тов. на подїл гусятиньского повіту на повіт Гусятин і Копичинцї та на отворене суду в Хоросткові а також на уладжене курсів кованя коний по місточках, а пос. др. К. Левицкий в справі заснованя рускої ґімназиї в Яворові; пос. Винничук в справі запомоги для громади Вовчинець (пов. станиславівский), а пос. Криницкий в справі запомоги для богородчаньского повіту з причини елементарних нещасть.

Відтак на дотичну інтерпеляцию посла Олесницкого в справі рівноправности рускої мови в соймі п. Маршалок краєвий відповів, що руска мова після соймового реґуляміну єсть вповні рівноправна як в нарадах комісийних так і в соймі. Перед приступленєм до дневного порядку переслано на бажане пос. Менциньского петицию ради повітової в Бохнї в справі затягненя позички 150.000 кор. в Банку Краєвім на будову доріг до комісиї адміністрацийної, а не дорогової, як се було порішено раньше, та ухвалено наглячість внесеня п. о. Колпачкевича в справі 15.000 короновиї запомоги для погорільців в Піддубцях. Внесене відослано до буджетової комісиї.

Опісля позволив сойм гром. Яслиска в Сяніччинї і гром. Криниця (пов. Новий Санч) на побиране громадских оплат від спіритусових напитків.

Відтак мотивував п. Швед своє внесене в справі достарчуваня населеню окрухової соли; єго відослано до комісиї сїльної.

По нїм попирав пос. Король своє внесене на знесене краєвих мит і вказав на те, що мита на державних дорогах вже знесено, а також на деяких дорогах повітових. Зменшене доходу о півміліона корон не заважить так дуже в буджетї, а впрочім можна би в навгіршім разї піднести додатки до податків о 2 сотики. Бесїдник домагає ся знесеня мит доперва з кінцем 1909 р., так щоб краєвий видїл мав час, укладаючи буджет на 1910 рік, заступити сей дохід иншим. Внесене передано до дорогової комісиї.

По умотивованю пос. Рітлем внесеня в в справі будови зелїзницї з Бродів через Залізцї до Тернополя, яке відослано до зелїзничої комісиї, промовляв пос. др. Евг. Олесницкий, попираючи своє внесене о засноване нового суду в Стрілисках нових.

По промовах ще кількох бесїдників, які підпирали свої внесеня, засїдане замкнено.

На дневнім порядку найблизшого засїданя, яке відбуде ся в середу о год. 10 рано, находить ся доповняючий вибір до комісиї адміністрацийної, мотивованя ново поставлених внесень та полагоджене кількох готових справоздань комісийних.

В суботу прибули предсїдателї клюбів нїмецких в ческім соймі, а іменно: Еппінґер, Пахер, Крецер, Леґер, Роллер і заступник краєвого маршалка др. Урбан до п. президента мінїстрів бар. Бека для обговореня послїдних подїй в ческім соймі і представленя єму своїх жадань. Конференция розпочала ся о годинї 12 в полудне без участи прочих мінїстрів. Нї

35)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З англійского — Томи Кобба.

(Дальше)

По виїздї інспектора настала в Рукфільдї глубока тишина. Він дійстно вже не вертав, хоч Фльоренсия сподївала ся, що він возьме ся знов до слїдства. Поволи і сумно минав час а тайна позіставала все ще тайною.

Фльоренсиї встидно було того, що она несправедливо підозрівала свого первого брата і длятого старала ся з ним помирити ся і позабути єго брак серця в день похорону Анни.

Ту користну для себе зміну старав ся Арнольд використати і мало не що дня заходив до „Лаврового двора". Під конець лїта предложив доктор Вірет Фльоренсиї поїхати до Шкотиї. Звичайно виїздив він лиш до Портуґалиї на могилу своєї жінки і доньки; Фльоренсия була єму за то подвійно вдячна, що він відложив ту подорож, щоби она могла розірвати ся і відпочити.

Они мали виїхати з Рукфільда першого вересня. Чим більше зближав ся день виїзду, тим більше й Арнольд давав пізнати, що й єму треба би конче якоїсь зміни воздуха. Колиж єго ніхто якось не хотів зрозуміти, до чого він то говорить, то єму вже не стало терпцю і він одного дня по полудни прийшов до Фльоренсиї і по всїй формі попросив о її руку.

— Прикро менї, Арнольде — сказала Фльоренсия спокійно, вислухавши єго осьвідчин до кінця — але з того нїколи не буде нїчого.

— Чому нї, Фльоро?

— Бо я тебе не люблю — значить ся не так, як би ти того бажав. Ти мому серцю майже так близький, як рідний брат, але більше не можеш для мене нїколи значити.

Арнольд як не свій видивив ся на Фльоренсию а вся веселість покинула єго. — Фльоро! — відозвав ся він пригноблений — коли ти мене відтручуєш, то я заберу ся до чорта. То, що в менї ще трошки доброго, то завдячую твому впливови. Колиб ти стала моєю жінкою, то присягаю тобі, що ти би нїколи не пожалувала того! Змилуй ся, не давай менї розставати ся з собою без всякої надїї!

Фльоренсия встала, щоби тій прикрій розмові конець зробити — та й на що її продовжати, коли її постанову нїщо не годно змінити! — Дай менї спокій! — сказала она лагідно. — Шкода твоїх слів — я не можу нїколи стати твоєю подругою.

— То хиба той проклятий Ферфорд, що стає менї всюди на перешкодї, завернув тобі голову. Ну, добре, коли не хочеш, то не дасть ся в тім нїчо змінити. Продам „Вороне гнїздо" і винесу ся з Рукфільда, бо без тебе не хочесь менї жити в сїй нужденній норі. Таки так; винесу ся звідси і піду в сьвіт та буду вічно волочити ся.

Коли Арнольд пішов, Фльоренсия ще раз роздумала собі все, що стало ся. Не жалувала анї трохи того, що відмовила своякови, хоч їй прикро було, коли спогадала собі на прожиті з ним молоді лїта. До комнати увійшов тепер доктор Вірет з якоюсь ґазетою в руцї. — А то що, Фльоренсиє, ви плачете!? — спитав він. — Що стало ся такого?

Она спершу лиш похитала головою, але коли він не переставав допитувати ся, она наконець розповіла, що Арнольд їй осьвідчив ся.

— Я переконаний, моя дорога дитинко — сказав Вірет спокійно, — що ви зовсїм добре зробили. Як би так на мене, то я би й могого коня здав на єго руку. От дивіть ся тут — говорив він дальше, показуючи на ґазету — вже відбула ся судова розправа против Ферфордового слуги. Про влом у полковника Аскю навіть і не згадували а таки того чоловіка засудили на пять літ примусової роботи.

— Чи не дивно вам, любий докторе, — спитала Фльоренсия, — що про інспектора Гольта нїчого не чувати?

— Не знати чого — та я й рад з того. Найлїпше лишім цїлу справу в спокою і стараймо ся її забути.

— Видко, що інспектор сам переконав ся, що зовсїм безосновно підозрівав Арнольда.

— Я вжеж, от лиш щось собі видумав.

— Але я гадаю — говорила Фльоренсия дальше — що обовязком інспектора було признати ся таки дійстно до своєї похибки.

Фльоренсия не видїла ся вже з Арнольдом перед своїм виїздом а коли вернула другого тижня місяця жовтня, то впала їй в очи вивішена на брамі від города у „Воронім гнїздї" оповістка, що дім той єсть на продаж або

мецкі посли представили подрібно всі ті події, які довели до обструкції в ческім соймі та підносили безнастанне нарушуванє реґулямінy із сторони краєвого маршалка в некористь Німців; дальше жалували ся на становище державних властий з нагоди подій в Берґрайхенштайні, Шіттельгофі і в Люблянї і жадали охорони німецких горожан; вкінци висказали погляд, чи дальше веденє нарад ческого сойму було би безцїльне, супротив чого домагають ся безпроволочного закритя ческого сойму.

П. Президент мінїстрів бар. Бек відповідав, що безпроволочного закритя треба уникати, вже хоч би лиш длятого, що правительство могло би внаслїдок того попасти в підозрінє, що поводує ся односторонно. То треба мати на оці особливо супротив ческого сойму стоячого перед розвязанєм справи реформи виборчої, котрої полагодженє правительство зобовязало ся підпирати. Правительство гадає, що в ческім соймі повинно тепер настати основне обговоренє ческо-німецких справ, бо то могло би спричинити для себе зближенє між обома народами. Що до поведеня краєвого маршалка, то правительство не може видати о тім нїякого осуду, бо то поведенє не підлягає зовсїм оцїнцї правительства. П. Президент мінїстрів висказав погляд, що трудности, які виявили ся в ческім соймі, суть вислїдом складу некористних обставин і непорозумінь, котрі можуть бути усунені. Треба би стреміти до утвореня в соймі постійної інституциї до веденя нарад над проєктованими законами, які для тревалих заряджень, які могли би служити справі мира. Посли німецкі відповіли, що слова п. Президента мінїстрів подадуть до відомости прочих німецких послів чейского сойму.

Приняте кн. Фердинанда болгарского в Будапештї з усїми почестями монаршими викликало в турецких кругах велике огірченє. Молодотурецкий дневник Tanin дуже тим невдоволений і зазначує, що кн. Фердинанд єсть властиво турецким ґенерал-ґубернатором і не заслугував на такі почести. Так само заявляє сей дневник, що Туреччина не дасть собі вирвати болгарскої лїнії оріентальних зелїзниць і готова насильно згнобити можливу ворохобню у всхідній Румелії, бо війну, яку би Болгария приневолена вести в своїй обороні, називає той дневник ворохобнею. З Царгорода безнастанно надходять до Адриянополя поїзди з воєнними приписами.

То становище Туреччини викликало велике роздратованє в Болгарії, котра впевняє, що їй не розходить ся о присвоєнє частини зелїзницї оріентальної, лише о обезпеченє своїх народних інтересів, без материяльної школи акционарів. Нїмеччина, як доносять до N. fr. Presse, невдоволена таким становищем Болгарії, бо в оріентальну зелїзницю вложено богато нїмецкого капіталу,- одначе Болгария чує за собою підпору Австро-Угорщини, котра виступила в Царгородї також в обороні обидженого болгарского дипльоматичного аґента Ґешова. Дневник великого везира Jeni Gazeta, висловив перед кореспондентом N. fr. Presse надію, що цїсар Франц Йосиф порадить кн. Фердинандови мирним способом полагодити спір з Туреччиною.

Молодотурки оповістили виборчу відозву, в котрій подали свою проґраму: воля народу є підвалиною конституциї, мінїстри одвічальні перед парляментом, число сенаторів має виносити третину депутованих, султан іменує третину сенаторів, а дві третини сенаторів мають бути вибирані народом. Дальше вимагає відозва загального права виборчого, реорґанїзациї армії, зниженя часу служби, робітничих законів, охорони дрібної власности, реформи податковости і господарства безплатної науки шкільної.

Отся проґрама іде дальше, як конституция Мідгата-паша в 1876, бо обмежує права султана що до іменованя сенату і домагає ся загального права виборчого, до котрого Туреччина зовсїм не дозріла. Замітно однак, що проґрама молодотурків мовчить про рівноправність християн з музулманами, бо як небудь молодотурки вельми ріжнять ся в поглядах від старотурків, то в тім они згоджують ся, що музулмани мають остати верховладним живлом в державі. Отся точка буде викликувати великі і завзяті спори. Що до инших справ треба признати, що молодотурки, настроєні консервативно-конституцийно, тверезо думають про полїтичні і народногосподарскі цїли, які можна в даних обставинах осягнути, отже перенятї реальними поглядами.

до винайму. Оба замкнені доми на кінци села представляли сумний вид опущеня.

Фльоренсия вернувши із Шкотиї, чула ся на тїлї що правда скріпленою, але в серци все ще сумувала. Єї давні приятелї навідували ся знов до неї а доктор Вірет як давнійше так і тепер опікував ся нею з цїлою любовю. Навіть найменше єї бажанє старав ся їй сповнити; лиш то, за чим серце єї тужило, мусїло й перед тим вірним приятелем позістати в тайні.

Минуло Різдво. Перші ознаки весни заповідали, що небавком просне ся весна. Прийшли роковини смерти Дервента, що означили так сумну зміну в житю Фльоренсиї. Прикрі гадки насували ся дівчинї на голову а рівночасно й відозвало ся знов бажанє розкрити тайну, на котрої вияснене зачинала вже тратити надію. Інспектор Гольт, видко, позабув був зовсїм на ту справу; та й про Арнольда не чувала вже Фльоренсия нїчого. Не було вже надії, щоби страшна подія минувшого року колись вияснила ся.

Одного ясного дня в цьвітни явила ся Фльоренсия вчаснійше як звичайно в столовій комнатї і застала там вже доктора Вірета, котрий дивив ся на якісь листи, що лежали перед ним. — Фльоренсиє! — відозвав ся він — маю вам щось сказати, що буде для вас несподїванкою.

Фльоренсия видивила ся здивована на него.

— Поїду небавком — говорив Вірет дальше.

— На довго? — спитала дївчина.

— О нї, лиш на кілька днів. А вам то не дивно?

Фльоренсия знала, що Вірет минувшої осени відложив був свою подорож до Портуґалії, отже гадала, що він хоче тепер туди поїхати і спитала: Колиж видете?

Він надумав ся хвильку, як колиб хотїв час обчислити. — Скажім позавтру, в четвер — відповів він.

Через оба слїдуючі днї була Фльоренсия занята пакованєм і займала ся всїм так старанно і щиро, мов би рідна донька Вірета. В день виїзду не хотїв він, щоби она відводила єго на дворець. Коли віз заїхав і зложено куфри на него а Фльоресия споглядала крізь вікно на послїдні приготовленя, увійшов доктор Вірет зовсїм готовий до дороги, щоби попращати ся з нею.

— Колиж вас сподївати ся? — спитала ся Фльоренсия і глянула на доктора. Єго помарнїле і запале лице впало їй в очи.

— Бог знає коли! — відповів Вірет. — Бувайте здорові, Фльоренсиє! — сказав він борзо придушеним голосом. В дверех відвернув ся ще раз і спитав: Чи були ви щасливі в моїм домі?

— А вже ж, що була щаслива, та й дуже — відповіла Фльоренсия здивована тим якимсь дивним єго поведенєм.

— Фльоренсиє? — говорив він дальше — я любив вас спершу, бо ви нагадували менї мою Ельзу, тепер люблю вас ще більше задля вас самих. Бувайте здорові, дорога дитино, нехай Господь Бог вас благословить.

Він нахилив ся до неї і поцїлував єї в чоло а відтак пустив ся до дверий. Коли відтак ще раз оглянув ся, дві грубі сльози покотилися по єго запалім лици.

Глубока тишина настала в тихім домі. Аж тепер зміркувала Фльоренсия, як важне місце займав доктор Вірет в єї житю.

В день по виїздї Вірета вибрала ся булаФльоренсия на прохід до рукфільдского лїса, не лиш длятого, щоби відотхнути сьвіжим воздухом, але й щоби в божій природі позбути ся бодай на хвильку тої самоти, яка єї пригноблювала дома. Ще мала на собі жалібне одїнє; лиш капелюх і шию вкрашала лїлієва стяжка. Виглядала дуже миленька, коли так ішла легким кроком до лїса.

Нїяке місце на сьвітї не було так миле для Фльоренсиї, як рукфільдский лїс. Тут кожде місце нагадувало їй давні щасливі часи. Кількож то разів бувала она тут зі своїм батьком, а раз навіть тої памятної хвилї з Овеном Ферфордом. Єго імени она нїколи не згадувала, але хоч би мала лячи й в могилу, не вчувши нїчого більше про него, то таки нїколи би єго не забула.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 28-го вересня 1908.

— Перенесеня. П. Намістник переніс дальше концепістів Намістництва: Вол. Смоленя з Долини до Львова, Юл. Уейского з Підгаєць до Львова, Едв. Якубшого з Калуша до Березова, Алекс. Падлевского зі Львова до Печеніжина, Йос. Поркаша-Коха з Бережан до Скалата, Ад. Ґалевского зі Львова до Бережан, Едм. Райса зі Ст. Самбора до Львова, Ферд. Данельця з Городка до Львова, Влад. Блоцкого з Мостиск до Богородчан, Т. Вуйцїкевича з Заліщик до Підгаєць і Генр. Зеленьского з Подгужа до Львова; концепцийних практикантів Намістництва: Каз. Ґолїньского з Коросна до Камінки стр., дра М. Ржуховского зі Львова до Перемишля, Каз. Ленчевского з Самбора до Коросна, Едм. Ґроблевского з Жидачева до Калуша, Л. Фрайндля зі Львова до Тарнова, дра М. Соболевского зі Львова до Ст. Самбора, Алекс. Ульма зі Львова до Рогатина, Ів. Пентака зі Львова до Рави рускої, Б. Коморницкого зі Львова до Жидачева, Вол. Кришковского зі Львова до Мостиск, Йос. Кубіцкого зі Львова до Вадовиць і Ів. Вороневского зі Львова до Борщева.

— З головного комітету ратункового. В цїли уникненя хибного поясненя комунїкату з V засїданя головного комітету ратункового оголошує ся ще раз знижені цїни змістової паші, по яких буде єї продавати комітет в осени і в зимі с. р. Цїни ті суть слїдуючі: Знижена цїна житних отрубів (ґрису) виносить 7 К 50 с., пшеничних 7 К, макухів льняних 11 К, конопельних 8 К, червоної муки 9 К.

— Письменні іспити під надзором для кандидатів стану учительского в ґімназиях і школах реальних та кандидаток тогож званя в женьских лїцеях відбудуть ся у Львові в днях 23 і 24 жовтня с. р., а відтак розпічнуть ся устні іспити. Кандидати і кандидатки, котрі в тім речинци наміряють приступити до іспиту, мають повідомити о тім дирекцию комісиї іспитової найпізнїйше до дня 16 жовтня с. р.

— Дрібні вісти. Доповняючі вибори двох членів Ради повітової в Бережанах з громад сїльских розписано на день 18 падолиста. — Глядає ся учителя, котрий би міг приготовляти хлопців до одної з низших кляс ґімназияльних, заложити і проваднти хор або орхестру та учити ґімнастики або рисунків. Зголошеня приймає о. Ем. Ваньо, парох в Залановї, п. Рогатин. — Згублено перстїнь з 3 брилянтами, уложеними в видї листків конюшини, вартости 1000 К. — Поліция арештувала нотованого злодія, Волод. Сьвітлика, підозрі-

ного о доконане крадежі в помешканю радника суду краєв. дра Кароля Давидовича при ул. Фредра ч. 7. — В Штокгольмі арештовано сими днями високого урядника в Міністерстві війни тайного радника Юл. Ольберґа, котрий спроневірив около 120.000 К. Він був в послідних часах касиєром в земскім товаристві кредитовім і там допустав ся тої крадежі.

— Репертуар руского театру в Коломиї. (Саля каси щадничої. Початок 7$^{1}/_{2}$ вечером. Абонамент на 6 вистав 12 К).

Вї второк 29 с. м. „Галька“, опера в 4 діях С. Монюшка. Гостийний виступ А. Гаєка, тенора львівского міского театру.

В четвер 1 жовтня „Романтичні“, славнозвістна комедия в 3 діях Ростанда.

— Підозрині занедужаня. З Бережан доносять, що там занедужали серед підозрених проявів 4 особи, що приїхали з Гнильча підгаєцкого повіта. Они занедужали в сали розправ тамошнього суду, де мали ставати за сьвідків в якійсь справі. Занедужавших відставлено зараз до шпиталю, а салю розправ десінфекционовано. Бактеріольоґічні розсліди покажуть, чи були то прояви холєри чи ні. — Санітарне бюро Намістництва одержало було довірочне повідомлене, що в однім з львівских готелїв занедужали серед холєричних проявів дві особи приїхавші з Росиї. Переведена зараз ревізия по всіх готелях показала, що повисша чутка була зовсїм безосновна і в готелях нїхто не занедужав.

— 40-лїтний ювилей тов. „Просьвіти“. В місяци грудни минає 40 літ від часу заснованя одного з найповажнїйших і найбільше заслужених у нас просьвітних товариств — тов. „Просьвіта“ а головний виділ сего товариства ідучи за голосом загалу, рішив сьвяткувати в грудни 40-лїтний ювилей єствованя „Просьвіти“ в той спосіб, що у Львові відбуде ся того місяця просьвітно-економічний з'їзд а на провінциї мають відбути ся по всіх філіях і читальнях „Просьвіти“ відповідні торжества. В справі просьвітно-економічного з'їзду в грудни видав головний виділ товариства „Просьвіта“ відозву, в котрій принявши клич: „Просьвічуйте ся і богатїть ся!“ каже дальше:

„У зрозуміню ваги теперішної хвилї рішив головний виділ товариства „Просьвіта“ використати сьогорічний 40-лїтний ювилей товариства, зробити білянс дотеперішної роботи і дати почин до більше широкої, інтензивної і плянової акциї на просьвітно-економічнім поли нашого народного житя. Длятого на днї 23 і 24 грудня с. р. скликує ся до Львова перший просьвітно-економічний з'їзд для австрийскої України. Цїлию его має бути: а) дати огляд орґанїчної праці протягом остатних 40 літ; б) виказати недостачі і хиби дотеперішної роботи; в) вказати нові поля, нові мети й нові дороги в праци коло духового й материяльного двигненя народу; г) увести систематичність і рівномірність у всіх напрямах сеї праці.

„Загальна проґрама з'їзду буде така: I. просьвітна секция буде розпадати ся на віддїли: 1) орґанїзацийний (справа просьвітних товариств, нар. школи, анальфабетизму, нар. университету, театру і т. п.); 2) видавничий (напрям і зміст популярної лектури, кольпортаж і т. ин.); 3) культурно-суспільний (справи бурс, захоронок, спортових і касинових товариств, суспільна гіґієна, боротьба з алькоголем, лїчницї і т. ин.). II. економічна секция мати-ме відділи: 1) сїльского господарства (хлїборобство, огородництво, садівництво, молочарство, меліорацпя, комасация, ветеринария, аґрарне законодавство і т. и.); 2) торговлї і промислу; 3) фінансових справ (кред. інституциї, товариства обезпечень і т. и.).

„Докладна проґрама з'їзду буде видана на початку грудня с. р. Тимчасом Виділ Товариства „Просьвіта“ подбає, щоби на кождий предмет, обнятий проґрамою, був приготовлений хоч один відповідний реферат. Окрім того звертає ся до всіх робітників на нашій просьвітній і економічній ниві з горячим покликом взяти численну участь у з'їздї як референти поодиноких питань. Зголошеня рефератів приймає і дає всякі інформациї в тім напрямі Виділ до кінця падолиста. До співучасти у з'їзді будуть запрошені всї наші інституциї; поодинокі особи можуть зголошувати ся на учасників до 15. грудня с. р.

„Виділ має ту певність, що справа просьвітно-економічного з'їзду найде горячу прихильність серед нашої суспільности без огляду на полїтичні партиї; що наша інтеліґенция возьме ґреміяльну участь у з'їзді чи то як референти чи то як співучастники і тим дасть безсумнївний доказ своєї національної зрілости і зрозуміня ваги поважної історичної хвилї“.

— Іспит однорічних охотників школи при 95 п. піх. у Львові відбув ся в днях 22 до 25 с. м. під проводом ґен.-майора Фата. До сего іспиту, який дає кваліфікацию на резервових офіцирів, стало 43 однорічних охотників, з чого 8 перепало, а 2 з перепавших будуть служити другий рік у войску. З Русинів здали іспит з 15 п. піх.: Кость Весна, Йосиф Левицкий, Евген Оглїй, Тома Оґродайк і Іван Рудко; з 41 п. піх: Николай Гамбаль і Конс. Кистрюк; з 80 п. піх.: Ярослав Горалевич і Минкович (екстерніст); з 95 п. піх.: Микола Байрак, Остап Луцкий, Володимир Маковей і Роман Стельмахів.

Телеґрами.

Віденъ 28 вересня. Управитель староства в Бреґенциї, радник Двору ґр. Шафґоч іменований президентом краю Зальцбурґа.

Будапешт 28 вересня. Социялісти устроїли вчера демонстрацийний похід і відбули відтак численні збори народні, щоби запротестувати против реформи виборчої, проєктованої правительством.

Петербург 28 вересня. В послідних 24 годинах було тут 268 случаїв занедужаня а 148 случаїв смерти на холєру. Від початку пошести занедужало 4949 осіб, померло 1874 а подужало около 1200 осіб.

Петербург 29 вересня. На зборах студентів тутешного університету ухвалено 2300 голосами против 72, причім 88 вдержало ся від голосованя, устроїти загальний страйк студентів на случай, коли би правительство ще дальше виконувало якісь репресиї против студентів.

Софія 28 вересня. Австро-угорский посол Арнім вислав з порученя свого правительства в справі обсадженя болгарским правительством болгарскої лїнії всхідних зелїзниць протест. Болгарске правительство збере ся на нараду в цїли уложеня відповіди на той протест.

Париж 28 вересня. Іспаньский король відбув вчера нараду з президентом Фалієром і міністром справ заграничних Пішоном. Аґенция Гаваса ствержує, що погляди обох правительств в справі марокканьскій суть зовсїм згідні. Король і королева іспаньскі від'їхали вчера до Монахова.

Льондон 28 вересня. Бюро Райтера довідує ся, що аж до вчерашного вечера тутешна амбасада турецка одержала потвердженє, що Болгария не хоче дати відповіди на протест турецкого правительства в справі зелїзниць орєнтальних. Правительство турецке стоїть на тім становищи, що поступованє Болгариї противить ся договорови берлиньскому. Правительство жде на відповідь Болгариї. Турецкий амбасадор висказав надію, що Болгария змінить своє становище.

Александрия 28 вересня. Вчера відбули ся тут демонстрациї за заведенем конституциї. Демонстранти хотїли піти перед палату кедива, але їх там не допущено.

Монахів 28 вересня. Російский міністер справ заграничних Ізвольский виїхав до Девіо.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Крахвецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).